

Andrzej Blewiński

"Nauczycielu - gdzie mieszkasz?", Zdzisław Kroplewski, Warszawa 2001 : [recenzja]

Collectanea Theologica 72/2, 236-237

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ks. Zdzisław KROPLEWSKI, *Nauczycielu – gdzie mieszkasz?* Wydawnictwo Księży Marianów, Warszawa 2001, ss. 136.

Ojciec Święty Jan Paweł II, zatroskany o przyszłość Kościoła, wielokrotnie porusza sprawę powołań kapłańskich i zakonnych. Dzieli się własnymi przeżyciami, przemyśleniami. Wśród wielu jego dokumentów poczesne miejsce zajmuje adhortacja *Pastores dabo vobis*. W tym przesłaniu czytamy między innymi: „Istnieje absolutna konieczność, by nowa ewangelizacja znalazła w kapłanach nowych zwiastunów Dobrej Nowiny”. Dobrze się stało, że na te słowa papieża zareagował niemal natychmiast ks. Zdzisław Kroplewski, wieloletni profesor psychologii oraz rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie. Opublikował bowiem książkę, której tytuł nawiązuje do wydarzenia powołania apostołów (J, 1, 35-42). Cytat/tytuł *Nauczycielu – gdzie mieszkasz?* znakomicie odzwierciedla charakter i problematykę publikacji. To właśnie seminarium jest miejscem poszukiwania Jezusa, pielęgnowania i rozwijania powołania do służby Bożej. Jest miejscem, gdzie młody człowiek przygląda się gdzie mieszka odnaleziony przez nich Mesjasz.

Autor podzielił całość rozważań na dwie zasadnicze części.

Część I (s. 9-64) zawiera wizję nowego modelu seminarium. Czytelnik znajdzie tam tak istotne trzy zagadnienia jak:

1. sposób ukształtowania struktury seminaryjnej, a w nim m.in.: psychiczną strukturę młodego człowieka wstępującego na drogę powołania, społeczne uwarunkowania modelu współczesnego seminarium, praktyczne wskazówki dotyczące wprowadzenia nowego modelu seminarium,

2. powiązanie formacji indywidualnej i wspólnotowej w programie seminaryjnym,

3. model seminarium jako wspólnoty wspólnot (przykład struktury seminaryjnej).

Przyglądając się postawie apostołów łatwo zauważyć, że Jezus, jako rektor pierwszego w świecie seminarium, miał prostą i jasną metodę formacji swoich uczniów. Celem współczesnej formacji seminaryjnej jest kształtowanie alumnów, którzy odczytawszy swoje powołanie, zaakceptują i przez swoje życie będą je realizowali. Uczelnia kształcąca duchownych musi odpowiadać na wyzwania swoich czasów i wciąż dostosowywać się do nowych potrzeb przy uwzględnieniu istniejących uwarunkowań.

Bardzo interesujące są praktyczne wskazówki autora, dotyczące wprowadzenia nowego modelu seminarium.

Część II (s. 65-130) została zatytułowana *Poziomy formacji do kapłaństwa*. Ks. Kroplewski zastanawia się nad kilkoma jej aspektami – ludzkim, duchowym, pastoralnym i intelektualnym. Te cztery płaszczyzny wzajemnie się uzupełniają i warunkują. Są nieodzowne przy profilowaniu powołania kapłańskiego. Brak którejkolwiek z tych elementów powoduje znaczne zubożenie wewnętrzne, a tym sa-

mym ujemnie odbije się na posłudze ludowi Bożemu. Przy ogólnych założeniach trzeba jednak uwzględnić indywidualność i pewną odmienność każdego człowieka. Dla integralności procesu wychowania ważna jest także spójność pracy formacyjnej przełożonych seminaryjnych – zauważa sam autor.

Seminarium istnieje po to, żeby pozwolić człowiekowi realizującemu powołanie odkryć energię, którą wykorzysta w pracy dla królestwa Bożego. Istnieje konieczność reformy seminarium, także wprowadzanie w życie nowego *ratio studiorum*, które obowiązuje w polskich seminariach od 1998 r. Jezus Chrystus nie ewangelizował chaotycznie, bezładnie, ale miał jasno zaprogramowaną strukturę. Dlatego i dzisiejsza droga do kapłaństwa musi być zaprogramowana i konsekwentnie realizowana.

Prezentowana pozycja, choć nie jest obszernym podręcznikiem akademickim, jednak ma niewymierną wartość dla przełożonych seminaryjnych i młodzieży duchownej. Może też inspirować do refleksji młode pokolenie, myślące o wstąpieniu na drogę posługi duszpasterskiej. Niewątpliwie będzie przydatna dla rodziców kandydatów do kapłaństwa i wszystkich chrześcijan, którzy na co dzień nie zdają sobie sprawy z wartości wychowania seminaryjnego. Nadto tego typu zagadnienia nie są przedmiotem publicznych rozważań. W tym przypadku mamy do czynienia z pewnego rodzaju *curiosum*, gdyż książka *Nauczycielu – gdzie mieszkasz?* jest absolutnie pionierskim dziełem napisanym w polskiej rzeczywistości. Należą się słowa najwyższego uznania autorowi, ks. Zdzisławowi Kroplewskiemu, za podjęcie tematu, który jest zasadniczo niedostępny dla szerszych kręgów naszego społeczeństwa. Podręczny, wygodny format książki oraz wymowna szata graficzna sprawiają, że pozycja ta staje się zachętą do rzetelnego przestudiowania. Warto polecić tym wszystkim, którym troska o Kościół jest szczególnie bliska.

ks. Andrzej Blewiński, Łódź

Shlomo KALO, *I przyjdzie ten dzień*, przekład z edycji angielskiej Martyna Kulikowska, „Verbinum” – Wydawnictwo Księży Werbistów, Warszawa 2001, Dialog Międzyreliginy 2, ss. 96.

W rozpoczętej niedawno serii „Dialog Międzyreligijny”, jakiej wydawanie podjęło się werbistowskie „Verbinum” w Warszawie, jako tom drugi (z motto biblijnym: „Wielu przyjdzie ze Wschodu i Zachodu...”) ukazała się w tłumaczeniu polskim nieduża wprawdzie rozmiarami, ale głęboka w swej treści pozycja Shlomo Kalo, Żyda z pochodzenia. Autor, ur. w 1920 r. w stolicy Bułgarii, Sofii, w wieku lat 12 przyłączył się do bułgarskiego podziemia antyfaszystowskiego. Po trzech la-